

Bestemmelser, hvorefter de russiske Krigsfanger kan komme bort fra Grænseegnene.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) mente, at jeg til Tider optraadte for irettesættende overfor Kolleger i Rigsdagen. Overfor snakkesalige Kolleger i Rigsdagen vil jeg altid optræde paa den Maade, og jeg tror, det var rart, om der var andre, som bar sig ad paa samme Façon. Snakkesaligheden er ved at blive for stor, jeg har i Dag hørt 4—5 Rigsdagsmænd, tror jeg, der repræsenterer Grænsekredsene. Jeg har ikke hørt mange fornuftige Ord fra de Herrer som Kritik af det Forslag, der er blevet fremsat af den højtærede Minister. Vi kunde have undværet de Taler fra dem alle sammen. Men lad det nu være, som det vil. Jeg kan godt tilgive det ærede Medlem fra Ribe, saa meget mere som han nu, da han sidst havde Ordet, lovede at kaste Listeskoene. Det er godt og rigtigt, at han lover dette, men jeg vil blot bede ham om at huske sit Løfte. Smid Listeskoene, lad os være paa det rene med, hvor vi har det ærede Medlem. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem er paa det rene med, hvor jeg er. Det ærede Medlem mener maaske, vi skulde diskutere Republikken her i Dag. Det er ikke min Opfattelse. Jeg vedkender mig, at jeg er Republikaner, og jeg har ikke det ringeste imod at diskutere det Emne med det ærede Medlem, men ikke just ved en Lejlighed, hvor der er Tale om en Udvidelse af Grænsegendarmeriet, for dør synes jeg ærlig talt ikke, det Spørgsmaal hører hjemme.

Finansministeren (Brandes): Adskiligt af, hvad det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsø) og det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) siger, synes mig nærmest at kunne betragtes som en Kritik af Finansudvalgets Myndighed og af Finansudvalgets Optræden, og jeg har egentlig ikke noget Mandat til at forsvare Finansudvalget. Det, at en Sag behandles i Finansudvalget og ikke paa anden Vis kommer for Folketinget end gennem Indstilling fra dette Udvalg, betegnes af det ærede 7de Medlem for Vejle Amt som, at Sagen unddrages det fulde Dagslys. Skulde det virkelig være Mørkets Gerninger, Finansudvalget bedriver? Det undrer mig i hvert Fald, at dette siges paa en saa ubehagelig Maade af et æret Medlem af det

konservative Folkeparti. Og den samme Grundtone var det, der herskede i det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem fra Ribe; ogsaa han er saa overordentlig forbitret over, at man havde kunnet tænke sig denne Sag ført igennem Finansudvalget, uden at den kom frem i Form af et selvstændigt Forslag. Er nu det ærede Medlem fra Ribe ganske sikker paa, at der ikke er Medlemmer af hans Parti, der var af den Mening, at dette Forslag baade kunde og burde behandles i Finansudvalget uden at komme her for Folketinget som et selvstændigt Forslag? Jeg vil ikke gøre det ærede Medlem dette Forslag som et Samvittighedsspørgsmaal. Det ærede Medlem kan godt lade være at besvare Spørgsmaalet, hvis han ikke har Lyst, men har han Lyst til det, skal han ikke genere sig for min Skyld. Saa kan han godt meddele os, om ikke der var Medlemmer indenfor hans Parti, der godt kunde have tænkt sig at nøjes med den Behandling, der vilde blive Forslaget til Del, hvis det var blevet indenfor Finansudvalget og kun var kommet frem for det høje Folketing som en Indstilling.

Det er ganske forkert at sige om en Sag, fordi den behandles indenfor Finansudvalget, at den skjules. Nej, den kommer senere frem, og jeg vil indrømme det ærede Medlem, at den kommer afgjort frem, hvis alle Partier har givet deres Tilslutning til den. Men jeg kan ikke ret begribe, hvad det er for en Forbitrelse, der griber ærede Medlemmer af Folketinget overfor den Behandling af en Sag, at den forelægges i Finansudvalget, hvor der sidder Repræsentanter for alle Partier, og som alligevel er Folketingets symbolske Repræsentation i mange Tilfælde — ogsaa virkelige Repræsentation i de fleste Tilfælde af Bevillingsart —, og dernæst føres af Repræsentanterne for Partierne til Partierne, kommer tilbage igen og ender som en Indstilling fra Finansudvalget. Jeg kan ikke begribe, at den Fremgangsmaade kan vække saa stor en Forbitrelse, som den synes at vække, netop hos det ærede Medlem fra Ribe. Men maaske han vil oplyse mig om, hvad det er, der har forbitret ham. Det er i hvert Fald ikke noget, som er særligt for denne Regering at forelægge Sagerne paa denne Maade, og det har jo altid været med Finansudvalgets Samtykke, naar det er sket.

Det ærede Medlem sagde, at man meget ofte hørte dette, at Sagerne skulde behandles hurtigt. Jeg indrømmer det